

end Bladartikler, Rigsdagstaler og alle mulige Theorier. Den praktiske Side af Sagen har en langt mere intensivt virkende Betydning end Theorier, men jeg indrømmer gjerne, at Theorien maa gaa forveien og jævne Veien. Det er altjaa min Opfattelse, at Ministeriet maa gaa sin Tid ud; det maa føre sin Mission tilende, og først, naar det er færdig, kunne vi vente, at der vil indtræde en Forandring til det Bedre, baade med Hensyn til Lovgivningen, og jeg tør efter min Opfattelse tilføje, ogsaa med Hensyn til Administrationen.

Svarling: Et Par af de ærede foregaaende Talere have gjort nogle Bemærkninger med Hensyn til enkelte Posteringer paa Finantsloven, særlig Posteringen paa § 27, idet de mente, der var Grund til at gjøre nogle Forandringer i den formelle Postering. Den høitærede Finantsminister svarede dertil igaar, at han fuldt ud erkjendte Rigtigheden af de fremsatte Bemærkninger, men han fandt det lidet heldigt at gjøre Forandringer i Finantslovens Form, da det altid var ønskeligt, at en Række af Finantslove lignede hinanden i Formen, da derved Sammenligninger bleve lettede, og han tilføiede, at han for sit Vedkommende ikke lod sig vildlede af den urigtige Form for § 27. Jeg tror nu imidlertid ikke, man kan stole paa, at alle Medlemmer ligesom Finantsministeren ikke lade sig vildlede af den urigtige Form, og om jeg end ganske kan tiltræde det Unskelige i, at Sammenligningerne imellem de enkelte Aars Finantslove og Statsregnskaber ere lette, tror jeg dog ogsaa, at det kun er hyppige Smaaforandringer, som gjøre saadanne Sammenligninger vanskelige, men at det dog er nok Jaa rigtigt, at den enkelte Finantslov bliver Jaa klar og overskuelig i sin Form, at det er let for Enhver at komme til virkelige Resultater med Hensyn til dens Indhold. Dette kan jeg ikke ret erkjende er Tilfældet med Finantsloven i dens nuværende Skikkelse, som den jo har havt i de 10 Aar siden 1872. Jeg tror heller ikke, at man behøver at være bange for at gjøre Forandringer i Formen, naar man paa een Gang underkaster Formen en gennemgaaende Revision. Det, som forvirrer, er, som sagt, hyppige smaa Forandringer, men en større gennemgribende Forandring,

som f. Ex. den i 1872, tiltvinger sig Opmærksomheden i sig selv, Jaa at man ikke let vildledes derved. De Forandringer, jeg kunde ønske foretagne i Finantslovens hele Form, ere netop af en saadan Art, at den Enkelte, der nu vil bruge Finantsloven og Statsregnskabet, dog i Virkeligheden selv maa gjøre disse Forandringer for at faae brugelige Resultater ud af sine Undersøgelser. Forandringen i 1872, der medførte, at man tilveiebragte de særlige Paragrafer 10 og 27: Indtægt ved Forbrug af Formue og Udgift til Erhvervelse af Formue, var ganske vist i og for sig meget heldig, men i Tidens Løb har denne Postering vistnok udviklet sig paa en mindre heldig Maade, som alt berørt af et Par ærede Talere, der have paavist, at der, som ogsaa erkjendt af den høitærede Finantsminister, efterhaanden er kommet Jaa Meget op paa § 27, at det neppe Alt kan anses for Erhvervelse af Formue. — Man gjorde tilføjelse i 1872 en anden Systemforandring, idet man gik over fra Netto- til Brutto-systemet. Man vilde have den samlede Indtægt, som f. Ex. Skatterne give, uden Fradrag af de Udgifter, der følge med Opkrævningen. Jeg anser det nu for meget tvivlsomt, om dette i og for sig er hensigtsmæssigt; thi det, man vil vide, er virkelig ikke, hvor mange Milioner der i Aarets Løb passerer Statskassen, men hvor mange der haves til Disposition. Dette Brutto-system er da heller ikke paa nogen Maade gennemført i Finantsloven, idet vi allerede paa § 2 finde Netto-systemet gennemført, paa § 6 ligeledes; vi faae der de vedkommende Udgifter fradragne fra Indtægterne. Paa selve Skatteparagrafen finder man, at f. Ex. Rangsstaten opføres med Fradrag af Oppebørselsudgifterne, for de Andres Vedkommende ere Oppebørselsudgifter henlagte andesteds. Jeg tror ogsaa, det har nogen reel Betydning at samle disse Poster paa samme Paragraf. Det bliver da lettere klart, at t. Ex. en Stigning i Udgifterne til Toldvæsenet er naturlig, naar der samtidig viser sig en betydelig Stigning i Indtægterne, som forudsætter forøget Virksomhed og Arbejde fra Personalets Side, og at det, der maa erkjendes for at være af afgjørende Betydning, bliver, hvor Meget der af disse Indtægter virkelig bliver til Disposition for Statskassen. Jeg tror derfor, at det vilde være rigtigt, om man i Jaa Henseende gjorde